U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **Ing. J. S.,** zastoupen JUDr. Petrem Voříškem Ph.D., LL.M., advokátem se sídlem Přístavní 321/14, Praha 7, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **VODOS s. r. o.,** se sídlem Legerova 21, Kolín, zastoupena JUDr. Ing. Janem Vychem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2011, čj. 185925/2010/KUSK, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2012, čj. 11 A 53/2011 - 62,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu v Říčanech, odboru životního prostředí (dále jen „městský úřad“). Městský úřad rozhodl o vydání povolení k nakládání s podzemními vodami – odběru podzemních vod mj. z jímacího vrtu umístěného na pozemku žalobce. Vydáním povolení žalovaný omezil vlastnické právo žalobce k dotčenému pozemku, protože mu tím vznikla povinnost strpět na svém pozemku odběr podzemních vod osobou zúčastněnou, aniž by za to obdržel náhradu.

[2] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 29. 5. 2012, čj. 11 A 53/2011 - 62, zamítl žalobu. Uvedl, že vydáním povolení městský úřad nezasáhl do práv žalobce. Žalobci nevznikla povinnost strpět na svém pozemku odběr podzemních vod, protože podzemní vody nejsou součástí ani příslušenstvím pozemku.

[3] Žalobce brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Jelikož žalobce neuhradil soudní poplatek za podanou kasační stížnost, Nejvyšší správní soud jej usnesením ze dne 5. 9. 2012, čj. 8 As 86/2012 - 23, vyzval k zaplacení soudního poplatku do 5 dnů od doručení tohoto usnesení. Současně jej poučil o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví. Tato výzva byla zástupci žalobce doručena 11. 9. 2012.

[4] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Žalobce ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ani následně soudní poplatek splatný podáním kasační stížnosti nezaplatil. Nejvyšší správní soud proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[6] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2012

JUDr. Jan Passer
předseda senátu